

der gik ud paa at beskaffe de Smaa og at beskaffe endeel af den tjenende Klasse, netop fordi jeg antog det var nødvendigt under vore nuværende Forhold, at alle Kræfter toges med. Men det var dermed ingenlunde min Hensigt at ville beskaffe de Smaa for at komme i Besiddelse af en Capital til overflødig at omdele blandt de Store; men det var min Hensigt at beskaffe de Smaa og ved Siden deraf at spare, hvad der kan ansees stemmende med Ret og Billighed paa de Store. Paa den Maade og efter denne Regel mener jeg, at Danmark endnu, under sit trykkende Forhold og trods sine store Udgifter, kan bestaae og bestaae med Gode.

Jeg er derfor saa aldeles enig i hvad den ærede Rigsdagsmand fra Maribo Amts 4de Distr. (Monrad) ved en anden Leilighed har yttret her i Salen, nemlig: „at vi skulle spare foroven.“ Jeg tiltræder ganske den Mening, og troer det er rigtigt, at de, som give Reglerne, ogsaa burde give Exemplet. Jeg mener naturligtvis ikke alene med Ord, men ogsaa i Gjærning, og det er netop ogsaa det, som dette Endringsforslag gaar ud paa, forsaavidt det omfatter endeel af den aftagende Pensionliste over Punkterne fra Nr. 1 til 8, nemlig at spare 18,900 Rbd. paa 8 afgaaende Ministre. Jeg skal ikke videre gaar ind paa en speciellere Motivering derom; thi det, synes mig, er saa klart, at det trænger ikke til videre Motivering, og i Særdeleshed, saalænge det staaer klart fra Regjeringens Side, at der er ingen Hensyn til Skaansel, og ingen Hensyn til, om det er selv den private Borgers og Bondes aller-nødvendigste Sengklæder, som skal sælges, for at betale sin Skat; saalænge, siger jeg, troer jeg ogsaa, det kan harmonere med Ret og Billighed at pensionere vore affædigede Ministre med 4000 Rbd. aarlig til hver. Ja, maaskee nogle kan synes, at det er Uret; men, som Sagen stiller sig for mig, saa er det at gjøre Ret; vi maa vel lægge Mærke til, at foruden den før omtalte Udgift, er der endnu os nylig forelagt et Lovforslag af den høitagtede Finantsminister, i Anledning af det tilføiede Tab for de occuperede Byer, som andrager en Sum af 1,700,000 Rbd. Videre skal jeg ikke indlade mig derpaa, men blot tilføie, at jeg

haaber, at det ærede Thing med det første muligt, vil nedsætte en Committee af sin Midte til at prøve denne Sag. Jeg troer saaledes, at en betydelig Deel vil spares, og en stor Deel ganske forsvinde af sig selv.

Det var disse Bemærkninger, jeg vilde til-lade mig; kun skal jeg tilføie, at, som Sagen stiller sig for mig, saa synes jeg ikke, det staaer saa ganske i Harmonie med vore øvrige Forhold, i en Tid, hvori vi beskaffe vore Medborgere saa høit, da for hele Landets Regning at bevilge en Theater-Udgift af over 60,000 Rbd.; thi vel at mærke, der findes paa disse Lister opført en Pensionssum til Skuespillere og Skuespillerinder og deslige af over 20,000 Rbd. Det synes mig er en mindre passende Maade at anvende Statens Finantsfer paa, og jeg troer, at den Deel af vore Vælgere, som virkelig forestiller sig Udgifterne til Rigsdagen som noget For-kræffeligt (idetmindste er der en Deel i min Egn, som staaer i den Formening) heraf vil indsee, at nogen Billighed taler for, at Danmarks Rigsdag vel bør koste noget mere, end Kjøbenhavns Theater, og jeg troer mig til, at Rigsdagen Tid efter anden vil indskrænke flige Ginstbeviiisninger.

B. Christensen: Ja, jeg hørte jo nok den sidste ærede Taler, som har stillet dette Forslag, antyde, at han ved at stille det, havde villet gjøre en praktisk Anvendelse af den Lære, den høiærværdige Rigsdagsdagsmand for Nykjøbing paa Fælster (Monrad), skulde have opstillet ved en tidligere Leilighed, men jeg maa tilstaae, at jeg troer, at enten maa denne Lære ikke have været aldeles rigtig; eller Anvendelsen i alt Fald været meget uheldig. Der er Ingen tilstede her i Folkethinget, som ikke fuldt saa levende og fuldt saa tydeligt og grant som den ærede Rigsdagsmand erkjender, at et af vort Fædrelands Brøst er det, at det er udstyret i en Stille, saa stor, at det ikke passer for et lille Land som vort; og jeg haaber ogsaa, at der er slet Ingen i Danmarks Folkething, som tvivler om, at disse Brøst maae afhjælpes igjennem Foranstaltninger, som baade med Hensyn til deres Tid og deres Maade ere passende og retfærdige, men jeg troer ikke, at det er enten passende, eller at det vilde være retfærdigt, dersom vi tog den